

Povestea lui Harap-Alb

de Ion Creangă

Incadrarea in epoca

Ion Creanga, autor cu o semnificativa activitate literara in perioada clasica, fiind contemporan cu Mihai Eminescu, Ioan Slavici si I.L. Caragiale, este considerat unul dintre cei mai valorosi povestitori ai poporului nostru, reprezentativ pentru spiritualitatea ancestrala romaneasca. Operei sale capitale, scrierea memorialistica "Amintiri din copilarie", i se adauga basmele culte, care proiecteaza in fabulos lumea taraneasca apropiata de sufletul sau intr-o maniera originala de exprimare.

Definirea speciei literare

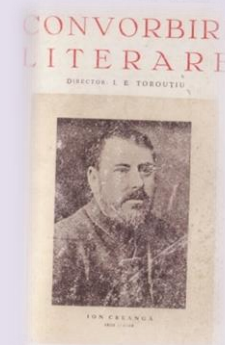
Basmul cult este o specie a **genului epic** in proza cu numeroase personaje ridicate la rangul de **simbol**, in care se prezinta confruntarea dintre bine si rau, solutionata, de regula, printr-un final fericit. Elementul **fabulos**, supranatural este acceptat, prin conventie, ca apartinand sferei firescului, **indici spatiali si temporali** sunt vagi, generalizand intamplarile relatate, iar actiunea urmareste o schema prestabilita.

Aparitie. Incadrarea in specia literara

Basmul cult "Povestea lui Harap-Alb" este publicat in revista "Convorbiri literare" la data de 1 august **1877**.

El respecta, in linii mari, **structura populara a speciei literare epice**, in care actiunea debuteaza cu o situatie de echilibru (expozitiunea) perturbata de un eveniment neasteptat (intriga), care declanseaza o actiune desfasurata de protagonist in confruntare cu antagonistul, sustinut de ajutoare si donatori, in vederea prestabilirii ordinii initiale, care culmineaza cu un moment de maxima incordare narativa (punctul culminat); deznodamantul aduce o noua situatie de echilibru.

Forma culta a speciei literare consta in reorganizarea elementelor populare sau completarea lor de catre un prozator cunoscut si consacrat, care imprima textului stilul personal de relatare.

Semnificatia titlului

Titlul basmului enunta atat **specia literara**, povestea, cat si **numele protagonistului purtat de-a lungul propriei formari**. Pe parcursul firului epic, destinul acestuia cunoaste trei ipostaze: **fiul cel mic** al craiului, imatur si neinitiat, dar curajos si preocupat de a-si ajuta propria familie, **Harap-Alb**, ucenic al Spanului, parcurgand drumul initierii, **Imparatul** initiat, capabil de a conduce imparatia unchiului sau si de a-si intemeia o familie cu aleasa inimii sale. Cea mai mare parte a basmului este dedicata celei de-a doua ipostaze. El este numit de catre formatorul sau, antagonistul, printr-o sintagma oximoronica, "Harap-Alb"; substantivul comun "harap" desemneaza o persoana cu pielea si parul de culoare neagra si se afla in contradictie cu epitetul cromatic "alb". Fiul craiului devine astfel sluga atipica a Spanului.

<p>Enuntarea temei</p>	<p>Tema basmului are sursa folclorica, prezentand confruntarea binelui cu raul. Pe parcursul acestei confruntari, soldate cu victoria binelui, ca majoritatea basmelor, eroul central isi formeaza personalitatea, ceea ce confera substanta epica scrierii conferindu-i caracterul de bildungsroman, tradand descendenta culta.</p>
<p>Motive specifice basmului</p>	<p>Motivele prezente in text sunt de factura populara (imparatul fara urmas,superioritatea mezinului,calatoria,probele,demascarea impostorului,pedeapsa,casatoria).In afara de tema si motive,care isi au originea in folclor,alte elemente cu aceeasi sursa sunt:prezenta ajutoarelor(calul,Sfanta Duminica,cei cinci prieteni) si a donatorilor(craiasa furnicilor,craiasa albinelor,turturica),aparitia obiectelor magice (apa vie,apa moarta,jaraticul,smicelele),prezenta cifrei trei,simbol al perfectiunii (trei fii,trei fete,trei aparitii ale antieroului,trei probe initiate de acesta).</p>
<p>Perspectiva narativa</p>	<p>Actiunea este relatata la persoana a III-a, de catre un narator a carui perspectiva narativa obiectiva este completata de multiple comentarii subiective. Aceste ompletari umoristice,ironice,lamuritoare sunt specifice stilului autorului Ion Creanga. Discursul narativ imbina original cele trei moduri de expunere.Naratiunea are cea mai mare pondere in tesatura epica,redand prin frecventa verbului,inaintarea actiunii.Aceasta este completata de dialog, care are , la Creanga,dublu rol, ca in operele dramatice: dezvoltarea actiunii si individualizarea personajelor prin detalii specifice, care le caracterizeaza. Descrierea se bazeaza in principal prin portretizare; personajele sunt conturate in asa fel incat sa formeze ample reprezentari in mintea cititorului. Fata imparatului Ros si cei cinci prieteni, care i se alatura protagonistului, sunt descrisi cu amanunte semnificative.</p>
<p>Constructia subiectului</p>	<p>Constructia subiectului urmeaza o schema simpla.Cei doi frati, craiul si Verde- imparat, conduc fiecare cate o imparatie la doua capete ale lumii , foarte departate unul de celalalt. Neavand descendenti masculini, Verde-imparat ii scrie fratelui sau sa ii trimita pe unul dintre fii ca sa ii urmeze la tron.Proba curajului il desemneaza pe fiul cel mic ca fiind capabil de a intreprinde calatoria catre tinuturile unchiului sau.Trecand prin numeroase peripetii,depasind cu istetime,bunatate,curaj si mult ajutor multiplele probe ale formarii sale,acesta isi indeplineste telul de a deveni imparat,casatorindu-se cu fata de care s-a indragostit.</p> <p>In basm sunt prezente anumite clisee cu roluri bine determinate, cum ar fi formulele specifice: initiala, mediane si finala.</p>

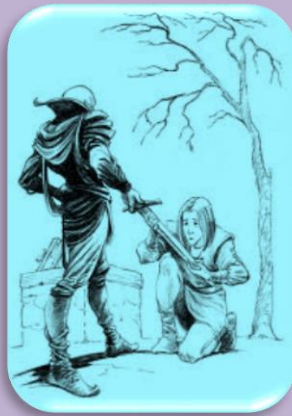
<p>Semnificatia incipitului</p>	<p>Incipitul basmului este o formula initiala: "Amu cica era odata intr-o tara un crai, care avea trei feciori.".Aceasta are drept corespondent in basmul popular inceputul"A fost odata ca niciodata"si are rolul de a introduce cititorul in lumea miraculoasa,in care totul este posibil.Incipitul este in legatura stransa cu finalul,construit tot ca o formula specifica redada in maniera culta:"Si a tinut veselia ani intregi,si acum mai tine inca;cine se duce acolo bea si mananca.Iar pe la noi cine are bani bea si mananca,iara cine nu se uita si rabda.". Formula de incheiere a basmului face trecerea de la universul fictional imaginat de autor la realitatea cotidiana a fiecarui cititor.Pe langa valoarea lor hiperbolica(veselia finalului fericit nu se sfarseste niciodata),aceasta are puternice accente sociale;daca lumea basmului este e dominate de veselie perpetua,lumea reala are determinari legate de conditia sociala a fiecaruia. Formulele mediane dau continuitate actiunii, mentinand starea de atentie si curiozitatea lectorului:"[...] ca cuvantul din poveste inainte mult mai este" sau "Si merg ei o zi, si merg doua si merg patruzeci si noua.".</p>	
<p>Coordonate spatiale si temporale</p>	<p>Imbinarea planurilor real si fabulos este evidenta chiar din incipit.Timpul este vag,nedeterminat,un trecut indepartat in care se petrec evenimente ridicate la rangul de simbol.Reperete spatiale sunt la fel de vagi:"Si craiul acela mai avea un frate mai mare,care era imparat intr-o alta tara,mai departata.[...]Tara in care imparatea fratele cel mare era tocmai la o margine a pamantului,si craiia astuilalt la alta margine . ".Cele doua tinuturi indepartate marcheaza un intreg univers,pe care protagonistul este nevoit sa-l ia in stapanire ,trecand de la teritoriul ocrotitor,familiar catre un spatiu al probarii propriilor veleitati de lider.</p>	
<p>Actiunea</p>	<p>Actiunea basmului este lineara fiind alcatuita din multiple secvente inlantuite.Ea debuteaza ex abrupto cu evenimentul care perturba echilibrul situatiei initiale: craiul este rugat de fratele sau mai mare sa-l trimita pe unul dintre feciori pentru a-i fi urmas la tron.Daca cei doi fii mai mari ai acestuia nu reusesc sa treaca proba curajului impusa de tatal lor,deghizat in urs,mezinul este pregatit si el sa-si incerce norocul.Pentru ca dovedeste, in prealabil,calitati sufletesti superioare,atunci cand se milostiveste de batrana cersetoare,el are un prim ajutor de nadejde,anume personajul supranatural,intruchiparea bunatatii,Sfanta Duminica,cea care se deghizase in femeie sarmana pentru a-l pune la incercare .Aceasta il sfatuiește sa aleaga calul,hainele si armele care au apartinut tatalui sau in tinerețe pentru a putea reusi ceea ce si-a propus,fapt care denota refacerea unui destin privilegiat.</p>	
<p>Motivul calatoriei</p>	<p> Motivul calatoriei are o dubla valenta: concreta, reprezentata de drumul parcurs de tanar de la casa parinteasca pana la palatul unchiului sau, si o alta spiritala,de formare a lui ca personalitate demna de a conduce o imparatie, ceea ce confera scrierii caracterul de bildungsroman.</p> <p>Dupa ce protagonistul isi dovedeste curajul in fata probei la care il supune propriul tata, primeste drept compensatie de la acesta un sfat important:"sa te feresti de omul ros, iar mai ales de omul span", considerate, in credinta populara, oameni care poarta stigmatul raului.</p>	

*Motivul
padurii labirint*

Inercarea cu care debuteaza **calatoria initiatica** este trecerea prin padurea-labirint. Aceasta reprezinta spatial disparitiei vechii sale identitati, dar si regenerarea sa spiritala, prin renastere. Initial, tanarul se ratacesta si este astfel nevoit sa se abate de la sfatul parintesc, tocmindu-l pe Span drept calauza, deoarece era "boboc in felul sau la trebi de iste". Acest nou personaj, **antagonistul**, dar si **formatorul** eroului, se remarca prin siretenie si perseverenta; el are capacitatea de a se **metamorfoza**, luand diferite infatisari imbietoare, pentru a-l convinge pe tanar sa il accepte sa-i fie alaturi.

*Aparitia
antagonistului*

Viclenia Spanului determina schimbarea destinului tanarului naiv, prin puterea sa de convingere. Coborarea in fantana echivaleaza cu o noua nastere a eroului, sub un alt nume, Harap-Alb, si cu o alta misiune, sluga raufacatorului, pecetluita de un juramant: "[...] jura-mi-te pe ascutisul palasului tau ca mi-i da ascultare intru toate [...]; si atata vreme ai a ma sluji, pana cand ii muri si iar ii invie." Spanul preia astfel identitatea feciorului de crai si ajunge, impreuna cu sluga sa credincioasa, la curtea imparatului. Orgoliul nemasurat al Spanului il determina pe acesta sa-i propuna lui Harap-Alb un set **de trei probe initiatic**e: aducerea "salatilor" din Gradina Ursului, aducerea nestematelor care decorau pielea unui cerb fermecat si petirea, in numele stapanului, a fetei imparatului Ros. Primele doua probe sunt trecute cu ajutorul **sfaturilor si obiectelor magice** oferite de Sfanta Duminica (o licoare si obrazarul si sabia lui Statu-Palma-Barba-Cot).

*Probele la
care este
supus de Span*

Cu rabdare, curaj si indemanare, tanarul reuseste sa treaca primele doua probe; pentru a treia insa, se vede nevoit sa porneasca intr-o noua calatorie mult mai dificila. Primul semn al trecerii spre o alta etapa a propriei formari este podul, corespondentul celui de la care plecase, acolo unde l-a infrant plin de curaj pe "urs". De aceasta data, zona liminala este un teritoriu de incercare pasnica a superioritatii sale spirituale: tanarul ocoleste protector o nunta de furnici, care traversau pe pod, riscandu-si viata si trecand prin apa. Gestul sau nobil e rasplatit de craiasa furnicilor cu o aripa, un insemn care-l va salva la nevoie. Si albinele sunt ocrotite de tanarul care, din mila si dragoste face de vietatile naturii, le construieste un stup si este rasplatit si de aceasta data cu un obiect magic, o aripa de la craiasa.

<p>Rolul personajelor miraculoase</p>	<p>Cele cinci personaje miraculoase, care duc la extrema trasaturi specific umane, Gerila, Setila, Flamanzila, Ochila, Pasari-Lati-Lungila, par a-l cunoaste pe Harap-Alb si il avertizeaza ca, fara ei, nu va reusi sa indeplineasca ceea ce si-a propus. Pentru ca tanarul se dovedeste foarte prietenos si apropiat de ei, acestia sunt incantati sa il insoteasca, devenind cu totii un grup de prieteni.</p>	
<p>Rolul Imparatului Ros</p>	<p>Imparatul Ros indeplineste si el rolul de formator pentru protagonist, supunandu-l pe acesta altor probe complicate: casa de arama, ospatul exagerat, alegerea macului de nisip, gasirea fete, ghicitul ei. Proba camerei supraincalzite este trecuta cu bine cu ajutorul lui Gerila. Masa mult prea imbelsugata este consumata, in special, de Flamanzila si Setila, macul si nisipul constituie doua gramezi distincte cu ajutorul furnicilor, fata de imparat este gasita de Ochila si Pasari-Lati-Lungila, iar albino ajuta la ghicirea fetei nobile dintre cele doua identice. Fiecare personaj are rolul lui bine determinat de parca apartin unui scenario initiatic prestabilit. Ajutorul lor insa este conditionat de capacitatea sporita a tanarului de a fi comunicativ si deci de a-si face prieteni adevotati.</p>	
<p>Proba fetei de împărat</p>	<p>Fata imparatului Ros propune si ea o proba, anume intrecerea dintre cal si turturica. Calul eroului, inzestrat cu puteri miraculoase, castiga prin viclesug si aduce fetei apa moarta, apa vie si smicele de mar.</p>	
<p>Refacerea echilibrului inițial</p>	<p>Drumul de intoarcere spre imparatia unchiului sau impune eroului o noua proba, aceea a dragostei; el se indragosteste de fata, dar isi dovedeste loialitatea fata de Span si f si frumusetea caracterului si nu-i marturiseste acesteia adevarata sa identitate. Fata, care tine puteri miraculoase, intuieste insa adevarul, iar finalul basmului aduce refacerea echilibrului initial, prin demascarea raufacatorului si pedepsirea lui prin moarte. Harap-Alb, caruia Spanul ii taiase capul, este readus la viata de catre fata imparatului Ros, renascand sub o noua identitate, aceea de initiat, capabil de a conduce o familie si o imparatie. Prin moartea lui simbolica, este absolvit de juramantul facut si capabil de a-si continua firul vietii.</p>	
<p>Constructia personajelor</p>	<p>Constructia personajelor in basmul cult reprezinta un element de originalitate. De-a lungul firului narativ sunt inserate portrete bine conturate, care isi lasa amprenta asupra imaginatiei cititorului. Fata imparatului Ros, simbolul feminitatii, al gingasiei, care imbina trasaturile profund umane, cu cum ar fi bunatatea, sinceritatea, iscusinta, intuitia, disponibilitatea</p>	

ctiva, cu puterile supsupranaturale, precum capacitatea de a se metamorfoza sau de a readuce la viata persoana iubita, este descrisa de Creanga astfel: „[...] era boboc trandafir din luna lui mai, scaldat in roua diminetii, de deymierdat de cele intai raze ale soarelui, leganat de adierea vantului si neatins de ochii fluturilor. Sau cum s-ar i zice pe la noi, era frumoasa de mama focului.”

In aceasta situatie, autorul imbina exprimarea metaforica de o eleganta rar intalnita cu expresia populara, concisa, dar plina de intelesuri.

Harap-Alb Caracterizare

fiului de crai, care, contrar statutului sau de Fat-Frumos, personaj exemplar al basmului popular, plange cand este certat de tata, se enerveaza si loveste calul cu fraul, este usor de pacalit de catre Span, are momente de teama profunda inainte de confruntarea cu incercarile vietii, isi exprima explicit sentimentele si „se bate cu mana peste gurgura” de uimire la intalnirea cu Gerila. Cu cei cinci prieteni ai sai poarta dialoguri savuroase, iar acestia, in ciuda infatisarii lor bizare, se comporta precum consatenii lui Nic din Humulesti.

La proba din dreptul podului, loc simbolic al trecerii catre o alta etapa a vietii, este depasita cu **vitejie**. Totusi, fiind **novice**, este pacalit de Span, cu care se insoteste nerrespectand sfatul parintesc, fapta pentru care se simte foarte **vinovat**, avand muștrari de constiinta, care dovedesc legatura sufleteasca speciala cu tatal sau.

Protagonistul basmului, fiul de crai, devenit Harap-Alb pe parcursul drumului sau initiatic, se se remarca prin calitatile sale, pe care are ocazia de a le proba de-a lungul intregii scrieri. In jurul per personalitatii sale in formare se incheaga tesatura epica a basmului cult.

Primele doua etape ale destinului sau dezvolta procesul sinuos al maturizarii personajului in vederea atingerii treptei maxime a propriei aspiratii, aceea de a ajunge

Imparat. La inceput, el este fiul cel mic, crescut in umbra fratilor, dar care are ocazia unica de a-si dovedi, ca si in basmele populare, **superioritatea**. El **nu are puteri supranaturale**, ci, din contra, este **o fire sensibilă**; atunci cand merge in gradina, „incepe sa planga in inima sa” pentru ca fratii mai mari si-au dezamagit tatal. Sensibilitatea este dublata insa de o **ambitie** imensa si de mult **curaj**. Desi ceilalti nu aveau asteptari de la el, se ofera sa isi ajute familia si sa treaca proba plecarii in calatorie.

Prima proba a formarii sale se adreseaza sufletului: milostenia. Cand o batrana il roaga sa o ajute, el nu ezita sa o miluiasca, dovedind **bunatate**, dar si **naivitate** deoarece nu isi pune nicio clipa problema cum a ajuns aceasta in gradina palatului. Batrana se dovedeste a fi un personaj fabulous, Sfanta Duminica, cea care ii va fi aproape de-de-a lungul formarii sale si care ii prezice statutul sau de dupa initiere: „[...] ai sa ajungi imparat, cum nu a mai stat altul pe fata pamantului, asa de iubit, de slavit si de puternic”. Mezinul ii **intuieste** bunele intentii si ii urmeaza sfaturile intocmai. De aceea, se poate spune ca o particularitate a scrierii sale este **umanizarea fantasticului**. Cel mai elocvent exemplu in acest sens este comportamentul

Acceptarea SpaSpanului drept calauza are consecinta imediata pierderea propriei identitati si renasterea sub un nou nume construit pe baza unui oxymoron. „Harap” reprezinta noua sa meserie, aceea de **sluga**, dar epitetul cromatic „Alb” sugereaza **identitatea nobila ascunsa** prin legamant a eroului, care trebuie sa lupte cu ceilalti si cu sine pentru a o elibera din captivitate. Juramantul pe ascutisul palosului, la care l-a supus Spanul, constient fiind de **loialitatea** fiului de crai, este considerat de personaj un act sacru, penpetru care are un profund respect si de care se poate elibera doar prin moarte. Astfel, el nu-si tradeaza adevarata identitate nici in fata unchiului sau, nici inaintea celei pe care o iubeste, fiica imparatului Ros

Pregatit sa infrunte vicisitudinile drumului ales, isi asuma probele impuse de stapanul destinului sau si le trece cu bine alaturi de cei apropiati de sufletul lui, calul ferfermecat si Sfanta Duminica. **Latura** sa profund **umana** se dezvaluie prin lamentatii, dar dovedeste **curaj si perseverenta** si astfel reuseste sa treaca obstacolele vietii.

Eroul central este foarte **sociabil**, fapt care il ajuta in demersurile sale pentru ca, prin comunicare cu cei din jur, reuseste sa-si faca prieteni loiali. Cele cinci personaje mirmiraculoase sunt gata sa il insoteasca si sa il ajute oricand este nevoie. De asemenea, se dovedeste foarte **marinimos**, ajutand furnicile si albinele prin fapte nobile, care nu intarzie sa-si afle rasplata. La finalul calatoriei, Harap-Alb cunoaste un nou sentiment mai puternic si mai profund decat celelalte, iubirea, dar structura sa sufleasca il impiedica sa uite **devotamentul** fata de Span, asa ca e pregatit sa o duca pe fata acestuia. Ea insa, foarte inteligenta fiind, intuieste adevarata indentitate a celui pe care il iuiubeste si il ajuta in confruntarea finala, aducandu-l la viata, intr-o noua existenta absolvita de juramant, ca **tanar imparat**.

Din punctul de vedere al **modalitatilor de caracterizare**, putem remarca, in primul rand, **caracterizarea directa**, facuta de narator sau de personaje: fiul de crai este conconsiderat „boboc in felul sau la trebi de aieste”, „slab de inger”, „mai fricos ca o femeie”, „naiv”, uneori „manios”. Sfanta Duminica i se adreseaza cu admiratie: „Ve”Vedea-te-as imparat, luminate craisor”, in timp ce Spanul il priveste cu dispret, considerandu-l „sluga vicleana”. **Caracterizarea indirecta** reiese din faptele sale, din vorvorbe, din atitudinea fata de ceilalti, din limbaj. Frumusetea sa spirituala si optimismul sunt evidente in fiecare moment al scrierii.

Din punctul de vedere al **relatiei cu celelalte personaje**, se remarca atitudinea pacifista a eroului, care se straduieste din rasputeri sa pastreze legaturi amiabile cu ceilalti, chiar daca uneori dificultatile il coplelesc. Plin de viata si sociabil, nu ezita sa faca bine celor din jur, fiind astfel rasplatit prieteneste. Fara aceste trasaturi nobile ale sufletului sau, n-ar fi reusit sa isi impllineasca aspiratia inalta de a deveni imparat.

Cea mai pregnantata relatie intre personaje, din text, este aceea dintre **eroul central si Span**. Acesta din urma este personajul secundar, negativ al operei literare, postura du dublata de aceea de formator pentru tanarul neinitiat. In timp ce Spanul este deja un caracter format dominat de o trasatura, anume rautatea, Harap-Alb este un tanar in fin transformare, a carui personalitate se completeaza pe parcursul scrierii. Atitudinea antieroului fata de fiul craiului cunoaste doua etape. La inceput, prin viclenie si linglingusire, reureuseste sa il convinga pe drumet sa il insoteasca, desi acest fapt echivaleaza cu incalcarea sfatului parintesc. Din momentul in care Spanul il pacaleste pe erou sa intre in fanfantana, atitudinea lui se schimba radical, devenind poruncitor si autoritar, dovedindu-si adevaratul caracter. Orgoliul sau de stapan autoritar il determina sa-si supuna slusluga la diferite probe complicate, care insa sunt menite sa-l ajute pe Harap-Alb in devenirea sa. Personajul negativ nu are deloc intentia de a-l ajuta, ci este orbit de staturatul inedit de a conduce un destin; fara insa a constientiza, ii este de mare ajutor, punandu-l, de fiecare data, in situatii-limita, in care trebuie sa accepte provocarile. SpaSpanul devine astfel un simbol al experientelor nefaste in viata omului, a caror aparitie este neplacuta, uneori chiar dramatica, dar care ajuta la maturizarea fiecaruia dintre noi.

Finalul basmului amplifica si mai mult antiteza dintre frumusetea caracterului celui care nu incalca nicio clipa juramantul facut, fara a-si marturisi adevarata origine, si rautatea antieroului, care este pedepsit printr-o moarte cumplita chiar de catre calul fermecat, dupa ce infaptuise cea mai oribila dintre actiunile sale, taindu-i capul lui Harap-Alb.

Arta narativa	Destinul exemplar si puternic moralizator al personajului principal al basmului cult nu inceteaza sa incante publicul-lector peste veacuri. In ceea ce priveste arta narativa a lui Creanga, critica literara remarca oralitatea stilului sau, prin care autorul lasa impresia adresarii directe catre un public vast.
Umorul și oralitatea	Aceasta este obtinuta prin folosirea in mod original a exprimarii populare , dominate de regionalisme, expresii populare, ziceri, interjectii, exclamatii, dativ etic, exprimare locutionala. O alta nota de unicitate a stilului sau o constituie umorul inconfundabil, care inglobeaza diferite forme de manifestare, de la ironie si pana la tratarea comica a situatiilor dramatice: „[...] sa traiasca trei zile cu cea de-alaltaieri” sau „Tare-mi esti drag!... Te-as vari in san, dar nu incapi de urechi”. Principala sursa de inspiratie a lui Creanga, intelegerea populara, este prezenta in text sub forma reproducerii proverbelor sau zicatorilor potrivite fiecarei situatii in parte, introduse prin sintagma „vorba ceea”: „Vorba ceea: La placinte inainte,/Si la razboiu, inapoi.”. Arta narativa a lui Creanga prezinta, de asemenea, particularitatea frecventei reduse a figurilor de stil. Exprimarea este astfel directa, concreta, savuroasa.
Incheiere	G. Calinescu defineste basmul ca fiind „ogindirea vietii in moduri fabuloase”; continuand aceasta cugetare profunda si parafranzandu-l pe Pompiliu Constantinescu, putem afirma ca povestile lui Creanga sintetizeaza conceptia acestuia despre perioada maturitatii cu puternice accente autobiografice, asa cum „Amintirile...” prezinta varsta de aur aur a copilarii. „Si el [afirma criticul] a luptat cu spanii, cu primejdiile si nevoile, si el s-a facut frate cu dracul ca sa treaca punctele vietii, iar nemurirea si-a dobandit-o din apa vie si apa moarta a creatiei lui artistice. Filozofia surazatoare a lui Harap-Alb a fost filozofia lui pana in pragul mortii, iar intelegerea ei a fost intelegerea vietii insasi, eterna si plina de umbre si lumini”.

